

KLAGANDE

Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen

MOTPART

[REDACTED]

Ombud: Förbundsjurist [REDACTED]

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Faluns dom den 17 december 2021 i mål nr 286-21,
se bilaga A

SAKEN

Arbetslöshetsersättning

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten ändrar förvaltningsrättens dom och fastställer Unionens
arbetslöshetskassas beslut.

YRKANDEN M.M.

Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen, IAF, yrkar att Unionens arbetslöshetskassas beslut ska fastställas.

██████████ anser att överklagandet ska avslås.

VAD PARTERNA ANFÖR I KAMMARRÄTTEN

IAF anför i huvudsak följande till stöd för sin talan. Även om det inte framgår närmare av vare sig författning eller förarbeten när en prövning enligt 39 § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring, ALF, ska ske följer det av arbetslöshetsförsäkringens konstruktion att en sådan prövning måste göras vid varje förstagångsprövning. Även om det som i förevarande fall finns ett beslut sedan tidigare om godkänd bisyssla för samma enskilda firma måste det ske en prövning av om förutsättningarna fortsatt är uppfyllda, dvs. att extraarbetet fortsatt ska kunna betraktas som bisyssla.

Syftet med prövningen av om ett extraarbete kan utgöra en bisyssla är att avgöra om den sökande kontinuerligt kunnat klara av att faktiskt utföra arbete i ett extraarbete vid sidan av sitt heltidsarbete under de tolv månader som föregått arbetslösheten. Den sökande ska faktiskt ha utfört arbete såväl i extraarbetet som i huvudsysselsättningen. Det är således inte tillräckligt att ha en heltidsanställning utan den försäkrade måste också ha utfört ett heltidsarbete.

Ramtiden bör vara utgångspunkt i fråga om vilken tid som ska läggas till grund för prövningen av om den sökande utfört sin bisyssla vid sidan av sin heltidssysselsättning under minst tolv månader före arbetslöshetens inträde. Unionens arbetslöshetskassa har beräknat ██████████ ramtid till perioden 1 februari 2019–31 maj 2020. Under den ramtiden finns det endast en månad då den faktiska arbetstiden, dvs. arbete utan någon

frånvaro, motsvarar heltid. Övriga månader som hon varit anställd på heltid har hon varit frånvarande på grund av sjukdom med en omfattning på mellan cirka 20 och 100 procent, varav övervägande del med en omfattning på 50 procent eller mer. Det är i förevarande fall inte fråga om några sådana omständigheter som ger anledning att vid prövningen av bisyssla gå utanför ramtiden.

██████████ uppfyller inte kravet på att ha utfört heltidsarbete vid sidan av bisysslan under tolv månader. Extraarbetet kan därför inte godkännas som en bisyssla i arbetslöshetsförsäkringens mening. I första hand eftersom ██████████ under denna tid haft perioder med frånvaro på grund av sjukdom i så pass hög omfattning att det arbete hon utfört inte kan likställas med heltidsarbete i arbetslöshetsförsäkringens mening. Det kan i vart fall inte anses visat att hon under de månader hon varit frånvarande med minst 50 procent har bedrivit den egna verksamheten jämsides med heltidsarbete på det sätt som krävs för att hennes verksamhet ska betraktas som bisyssla. I andra hand kan ██████████ period med deltidsarbete på 80 procent, innan hon övergick till sin heltidsanställning, inte likställas med heltidssysselsättning. Även om tolv månadersperioden visserligen inte behöver vara sammanhängande är det inte möjligt att bortse ifrån en period med arbete för att bedöma om kravet på att faktiskt utföra arbete i ett extraarbete vid sidan av sitt heltidsarbete är uppfyllt.

Vidare kan inte de omständigheter som låg till grund för beslutet från 2018 om godkänd bisyssla vägas in i den aktuella prövningen av bisyssla. En ny prövning av kriterierna i 39 § första stycket ALF måste ske, i synnerhet när omständigheterna inte är desamma som vid det tidigare beslutet. I förevarande fall finns det efter beslutet om godkänd bisyssla en längre period med deltidsarbete som kan ha påverkat möjligheten att utföra arbete i bisysslan.

██████████ har till stöd för sin inställning hänvisat till vad som anförts tidigare med följande tillägg. I bestämmelserna om bisyssla framgår inte någon koppling till den s.k. ramtiden i 12–17 a §§ ALF. Det väsentliga är att den sökande ska visa att han eller hon varaktigt klarat att kombinera extraarbetet med heltidssysselsättning innan arbetslösheten. I hennes fall hade arbetslöshetskassan redan år 2018, dvs. relativt nyligen innan den ansökan om arbetslöshetsersättning som är aktuell i målet, konstaterat att hennes extraarbete i det egna företaget uppfyllde villkoren för bisyssla. Därefter fortsatte hennes arbete i det egna företaget i mycket begränsad omfattning kombinerat med arbete. Extraarbetet har aldrig förlorat sin karaktär av bisyssla. Om arbetet i hennes enskilda näringsverksamhet inte kan godkännas som bisyssla anser hon att detta arbete i stället faller in under bestämmelsen om s.k. deltidsföretagare i 5 g § förordningen (1997:835) om arbetslöshetsförsäkring.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Utgångspunkter för prövningen

Kammarrätten instämmer i förvaltningsrättens bedömning att ██████████ vid tiden för ansökan inte var att anse som en arbetslös företagare. Den huvudsakliga frågan i målet blir därmed om den näringsverksamhet ██████████ har bedrivit är att anse som en bisyssla. Om så inte är fallet uppkommer frågan om hon har rätt till arbetslöshetsersättning enligt reglerna om s.k. deltidsföretagare.

Frågan om bisyssla

Med bisyssla avses enligt 39 § första stycket ALF sådant arbete i anställning eller näringsverksamhet som den sökande före arbetslöshetens inträde under minst tolv månader utfört vid sidan av sin heltidssysselsättning.

Bestämmelsen om bisyssla är av undantagskaraktär då den möjliggör visst arbete samtidigt som den sökande har rätt till full arbetslöshetsersättning. Bestämmelsen är också framåtsyftande på så sätt att bisysslan inte får hindra den sökande från att anta ett lämpligt heltidsarbete (prop. 2009/10:120 s. 92–94). Kammarrätten anser därför att utgångspunkten vid prövningen av om en näringsverksamhet kan anses vara en bisyssla är förhållandena vid ansökningstillfället. Att [REDACTED] fick sin näringsverksamhet godkänd som bisyssla i augusti 2018 innebär därmed inte nödvändigtvis att kraven är uppfyllda även vid den aktuella ansökan i juni 2020.

En grundläggande förutsättning för att arbete i näringsverksamhet ska godkännas som bisyssla i arbetslöshetsförsäkringens mening är att verksamheten bedrivits vid sidan av en heltidssysselsättning under minst tolv månader före arbetslöshetens inträde. Vid denna bedömning används normalt sett ramtiden som utgångspunkt, men om arbete varaktigt utförts vid sidan av en heltidssysselsättning kan även tid utanför ramtiden beaktas.

Av utredningen i målet framgår bl.a. följande. [REDACTED] har bedrivit näringsverksamhet genom enskild firma sedan mars 2013. Hon har arbetat cirka en timme per dag, fyra dagar i månaden i den egna verksamheten. Hon har haft en deltidsanställning om 80 procent under perioden 28 augusti 2018–19 juni 2019. Perioden 20 juni 2019–12 juni 2020 har hon haft en heltidsanställning. [REDACTED] har varit frånvarande från arbetet i varierande omfattning under perioden augusti 2019–juni 2020.

Vid bedömningen av om bisyssla föreligger är det inte tillräckligt att en person innehar en heltidsanställning, utan arbete ska faktiskt också utföras på heltid jämsides med den egna verksamheten. Enligt

kammarrättens mening innebär det att sjukfrånvaro i regel inte kan räknas som arbetad tid i detta sammanhang. Ett visst utrymme måste dock finnas för att under en kortare tid ha giltig frånvaro och ändå anses ha utfört arbete på heltid.

██████████ har under den fastställda ramtiden haft en omfattande sjukfrånvaro. Under tiden som heltidsanställd har hon endast under en månad arbetat mer än 130 timmar. Under flera av månaderna har hon haft frånvaro med minst 50 procent. Kammarrätten konstaterar mot denna bakgrund att ██████████ inom ramtiden utfört arbete på heltid endast under enstaka månader. Eftersom hon dessförinnan arbetat deltid har hon inte heller utanför ramtiden haft en heltidssysselsättning sedan åtminstone augusti 2018. ██████████ kan därför inte före arbetslöshetens inträde under minst tolv månader anses ha utfört arbete i näringsverksamhet vid sidan av en heltidssysselsättning. Hennes näringsverksamhet kan därför inte anses utgöra en bisyssla enligt 39 § ALF.

Frågan om deltidсанställning kombinerad med företagande

Av 5 g § förordningen om arbetslöshetsförsäkring framgår bl.a. följande. En sökande som före arbetslösheten kombinerat anställning på deltid om minst 17 timmar per vecka med att bedriva näringsverksamhet om högst tio timmar i genomsnitt per vecka har rätt till arbetslöshetsersättning för det inkomstbortfall som uppstår när anställningen upphör. Detta gäller under förutsättning att deltidсанställningen och näringsverksamheten bedrivits parallellt under minst sex månader och att näringsverksamheten inte utökas i samband med arbetslösheten.

Högsta förvaltningsdomstolen har ansett att det som huvudregel krävs att näringsverksamheten och deltidсанställningen har bedrivits parallellt under minst sex månader inom ramtiden. Från huvudregeln bör dock

undantag kunna medges för vissa situationer där ett sådant krav skulle vara omöjligt att uppfylla, exempelvis i fråga om näringsverksamhet av säsongskaraktär som bedrivs under kortare tid än sex månader per år, men där kravet på varaktighet likväl kan anses uppfyllt. (Se rättsfallet HFD 2014 ref. 15.)

Inom ramtiden finns knappt fem månader där [REDACTED] varit anställd på deltid. Av den aktuella bestämmelsen följer att det ska vara fråga om anställning på deltid och inte på heltid (jfr även rättsfallet HFD 2017 ref. 34). Att [REDACTED] under flera månader i praktiken inte arbetat i en omfattning som motsvarar heltid medför inte att hon ska anses ha varit anställd på deltid. Kammarrätten anser inte heller att det kommit fram sådana omständigheter som medför skäl att beakta tid utanför ramtiden. Deltidsanställningen och näringsverksamheten har alltså inte bedrivits parallellt under minst sex månader på det sätt som krävs enligt 5 g § förordningen om arbetslöshetsförsäkring.

Av det ovan anförda följer att [REDACTED] inte har rätt till arbetslöshetsersättning. Förvaltningsrättens dom ska därför ändras och Unionens arbetslöshetskassas beslut fastställas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 4).

[REDACTED]
kammarrättspresident
ordförande

[REDACTED]
kammarrättsråd

[REDACTED]
tf. kammarrättsassessor
referent

[REDACTED]
föredragande jurist

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I FALUN**

DOM
2021-12-17
Meddelad i Falun

Mål nr
286-21

KLAGANDE

[REDACTED]

Ombud: Förbundsjuristen [REDACTED]

MOTPART

Unionens arbetslöshetskassa

ÖVERKLAGAT BESLUT

Unionens arbetslöshetskassas beslut 2020-12-30, bilaga 1 (aktbilaga 3)

SAKEN

Arbetslöshetsersättning

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten ändrar det överklagade beslutet genom att bestämma att

[REDACTED] enskilda näringsverksamhet utgör bisyssla som inte inverkar på hennes rätt till arbetslöshetsersättning samt visar målet åter till Unionens arbetslöshetskassa för den vidare handläggning som krävs.

BAKGRUND OCH YRKANDEN M.M.

Unionens arbetslöshetskassa beslutade att avslå [REDACTED] arssons ansökan om arbetslöshetsersättning från och med den 15 juni 2020. Vid omprövning beslutade arbetslöshetskassan att inte ändra sitt tidigare beslut, se bilaga 1.

[REDACTED] yrkar sökt arbetslöshetsersättning och framför bl.a. följande: När hennes anställning som lärare upphörde, anmälde hon sig som arbetssökande hos Arbetsförmedlingen och sökte arbetslöshetsersättning från och med den 15 juni 2020. Arbetslöshetskassan avlog hennes ansökan om ersättning med hänvisning till hennes företag "[REDACTED] [REDACTED]". Arbetslöshetskassan menade att hon inte var att betrakta som arbetslös företagare eftersom verksamhet fortfarande bedrevs i företaget och hon därför inte hade rätt till den ersättning som hon sökt. Beslutet ändrades inte vid omprövningen. Hon anser att hon har rätt till den arbetslöshetsersättning som hon har sökt. Hon har haft företaget under många år som en sidoverksamhet till sitt huvudsakliga arbete i anställning. Hon anser att den mycket begränsade verksamhet som hon bedrivit i företaget sedan hon blev arbetslös inte utgör hinder för ersättning. I målet är dels fråga om [REDACTED] [REDACTED] kan bedömas som arbetslös företagare enligt 35 § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring, dels om verksamheten i företaget uppfyller kriterierna för att betraktas som bisyssla i arbetslöshetsförsäkringens mening, eller om verksamheten annars faller in under reglerna i 5 g § förordningen (1997:835) om arbetslöshetsförsäkring för s.k. kombinatörer. Hon har numera avregistrerat sitt företag. Vid tidpunkten för ansökan om arbetslöshetsersättning hade hon emellertid fortfarande kvar företaget genom vilket hon sålt hälsokostprodukter. Hon har nyligen lämnat in intyg till arbetslöshetskassan av vilket det framgår att hon endast arbetat några minuter per månad i företaget sedan hon blev arbetslös. Den tid som hon har redovisat avser att hon månadsvis har tagit emot brev och behandlat dessa administrativt. Breven i fråga har varit bonusutbetalningar till henne från bolaget som tillhandahåller hälsokostprodukterna, och har avsett kompensation för sedan tidigare värvade kunder. Någon egentlig verksamhet

bedrevs inte i hennes företag, utan det har rört sig om helt passiva inkomster för tidigare utfört arbete. Ingen försäljning eller värvning av kunder har förekommit sedan hon anmälde sig som arbetslös. Under coronapandemin är bestämmelserna för vilande företag i arbetslöshetsförsäkringen upplättade och vissa begränsade åtgärder i form av kund- och leverantörskontakter kan nu tillåtas i företaget, under förutsättning att de endast syftar till att verksamheten senare ska kunna återupptas (5 e § förordningen om arbetslöshetsförsäkring). Det görs gällande att de åtgärder som hon utfört i företaget under perioden inte hindrar att hon har varit att betrakta som arbetslös företagare enligt 35 § lagen om arbetslöshetsförsäkring. Eftersom hennes verksamhet varaktigt har bedrivits jämsides med arbete i anställning innan arbetslösheten ska förvaltningsrätten vidare pröva om villkoren i antingen 39–39 a § lagen om arbetslöshetsförsäkring eller 5 g § förordningen om arbetslöshetsförsäkring är uppfyllda. Om så är fallet utgör företagandet inget hinder för ersättning även om de åtgärder som beskrivits ovan skulle innebära att hon inte skulle vara att betrakta som arbetslös företagare. Arbetslöshetskassan har ansett att det inte rör sig om en bisyssla i arbetslöshetsförsäkringens mening eftersom hon närmast före arbetslösheten inte har arbetat tillräckligt många månader under ramtiden för att uppfylla villkoren för en bisyssla. Detta beror på att hon periodvis varit sjuk. Som hon själv påtalat för arbetslöshetskassan har hon tidigare fått ett beslut om att bisysslan har beviljats. Det kan konstateras att det inte finns någon reglering om när en godkänd bisyssla upphör att vara en bisyssla utöver vad som framgår av 39 a § lagen om arbetslöshetsförsäkring. Arbetet i företaget har inte hindrat henne från att ta ett lämpligt heltidsarbete och har inte utvidgats under arbetslösheten. Om hennes arbete i företaget inte betraktas som bisyssla, görs gällande att villkoren i 5 g § förordningen om arbetslöshetsförsäkring om s.k. kombinatorer är uppfyllda. För detta krävs att den sökande före arbetslösheten kombinerat anställning på deltid om minst 17 timmar per vecka med att bedriva näringsverksamhet om högst tio timmar i genomsnitt per vecka. I så fall har den sökande rätt till ersättning för det inkomstbortfall som uppstått när anställningen upphört, förutsatt att deltidsanställningen och näringsverksamheten bedrivits parallellt under minst sex månader och näringsverksamheten inte utökas under arbetslösheten. Arbetslöshetskassan har

hävdad att hon inte uppfyller villkoren i 5 g § förordningen om arbetslöshetsförsäkring eftersom hon bara deltidsarbetat fem månader jämsides med näringsverksamhet under ramtiden. Som framhållits i HFD 2014 ref. 15 så framgår emellertid inte av bestämmelserna om kombinatörer att det ovan beskrivna villkoret ska vara uppfyllt just under ramtiden. Högsta förvaltningsdomstolen anser att de ovan beskrivna villkoren som en huvudregel ska vara uppfyllda inom ramtiden, men att undantag bör kunna medges vid vissa situationer då ett sådant krav annars skulle vara omöjligt att uppfylla. Ett sådant exempel är när näringsverksamheten har varit säsongbetonad. I hennes fall har hon bedrivit näringsverksamhet jämsides med arbete under åtskilliga år. De närmaste åren innan arbetslösheten har hon uppfyllt de ovan beskrivna villkoren om att kombinera arbete i anställning och näringsverksamhet i viss omfattning varje månad, förutom under den tid omedelbart före arbetslösheten då hon heltidsarbetat (och då hon fortsatt att bedriva företaget på precis samma sätt som tidigare). Det enda skälet till att hon – med en månads marginal – inte har ansetts uppfylla kravet är alltså att hon arbetat ”för mycket” under en begränsad period just innan hon blev arbetslös. Det skulle stå i dålig samklang med arbetslinjen som genomsyrar de svenska socialförsäkringarna – och arbetslöshetsförsäkringen i synnerhet – om detta gjorde att hon förlorade sitt upparbetade försäkringsskydd. Det görs således gällande att det i hennes fall finns skäl att beakta en vidare period än den ramtid som följer av 12 § lagen om arbetslöshetsförsäkring och att det därmed kan konstateras att hon uppfyller villkoren för kombinatörer enligt 5 g § förordningen om arbetslöshetsförsäkring. Sammantaget görs gällande att hennes ansökan om ersättning från den 15 juni 2020 inte borde ha avslagits av det skäl som arbetslöshetskassan anfört och hon vill därför att förvaltningsrätten ändrar arbetslöshetskassans beslut så att hon beviljas den ersättning som hon har sökt.

Arbetslöshetskassan anser att överklagandet ska avslås och svarar bl.a. följande: Utredningen visar att [REDACTED] vid tidpunkten för sin ansökan om ersättning har en enskild firma som hon har ett väsentligt inflytande över och som det bedrivs verksamhet i. Enligt 34 § lagen om arbetslöshetsförsäkring är hon därigenom att betrakta som företagare och hon

kan inte anses vara en arbetslös företagare i enlighet med 35–35 a §§ samma lag. De regellättnader som tillfälligt införts av regeringen under nuvarande pandemi har inte inneburit att det kan bedrivas verksamhet i ett företag under tid med arbetslöshetsersättning. Av förarbeten inför de regeländringar som trädde i kraft den 5 juli 2010, där även regeln om extraarbete/bisyssla förändrades, framgår med tydlighet att det krävs att den sökandes extraarbete i form av anställning eller näringsverksamhet faktiskt måste ha utförts eller bedrivits under minst 12 månader vid sidan av en heltidssysselsättning (prop. 2009/10:120 s. 94). I praxis görs gällande att det inte ansetts tillräckligt om en person innehar en heltidsanställning, utan en sökande måste även ha bedrivit sin verksamhet vid sidan om heltidssysselsättningen (se bl.a. Kammarrätten i Sundsvalls dom den 26 april 2017 i mål nr 1840-16 och Kammarrätten i Sundsvalls dom den 23 januari 2013 mål nr 1089-12). Arbete måste således ha utförts på heltid jämsides med den egna verksamheten. Arbetslöshetskassan anser inte att det är klarlagt att [REDACTED] [REDACTED] arbetat i en sådan omfattning i den egna verksamheten jämsides med heltidsarbete att verksamheten kan betraktas som extraarbete/bisyssla. Enligt arbetslöshetskassans uppfattning kan inte tid med sjukdom anses utgöra arbete. Arbetslöshetskassan kan inte heller finna 12 månaders arbete i verksamheten jämsides med heltidssysselsättning även med en förlängd ramtid där tid med sjukdom bortsetts från. Enligt arbetslöshetskassans bedömning påvisar inte ett uppfyllande av kriteriet en längre tid tillbaka hennes möjlighet att kombinera heltidsarbete med arbete i sin verksamhet, även om arbetet är i en ringa omfattning. Syftet med kvalificeringskraven i 39 § första stycket lagen om arbetslöshetsförsäkring är att arbetet i extraarbetet ska ha varit möjligt att utföra jämsides med arbetet i huvudsysselsättningen (Arbetsmarknadsutskottets betänkande 2009/10:AU13 s. 16). Enlig 5 g § förordningen om arbetslöshetsförsäkring har en sökande som före arbetslösheten kombinerat anställning på deltid om minst 17 timmar per vecka med att bedriva näringsverksamhet om högst tio timmar i genomsnitt per vecka har rätt till arbetslöshetsersättning för det inkomstbortfall som uppstår när anställningen upphör. Det gäller dock under förutsättning att deltidsanställningen och näringsverksamheten bedrivits parallellt under minst sex månader och att näringsverksamheten inte utökas i samband med

arbetslösheten. Arbetslöshetskassan finner inga undantag till att förlänga ramtiden vid beräkningen längre bakåt än vad som redan gjorts. Det innebär att [REDACTED] arbete i den enskilda firman inte uppfyller kriteriet för att godkännas som ett deltidsföretag. Eftersom hennes företag är aktivt och inte kan räknas som ett extraarbete/bisyssla eller ett deltidsföretag har hon inte rätt till ersättning vid ansökningstidpunkten. Arbetslöshetskassan har tilldelat [REDACTED] en ersättningsperiod från den 30 december 2020 efter att hon avregistrerat sin F-skatt och mervärdesskatt.

SKÄLEN FÖR FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Arbetslöshetsförsäkringen omfattar arbetslösa arbetstagare och företagare. Vissa särskilda bestämmelser som endast gäller för företagare finns i 34–37 a §§ lagen om arbetslöshetsförsäkring. Med företagare avses i den lagen fysisk person som bedriver sådan näringsverksamhet som avses i 13 kap. 1 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229), och som han eller hon personligen utför arbete i och har ett väsentligt inflytande över. Vid bedömning av om en sökande ska anses vara företagare ska nödvändiga åtgärder som vidtagits i verksamheten på grund av oförutsedda händelser inte anses utgöra personligen utfört arbete. Vid bedömning av om en sökande ska anses vara företagare ska arbete av ideell karaktär i verksamheten inte anses utgöra personligen utfört arbete. En företagare som upphör att bedriva näringsverksamhet ska anses vara arbetslös så snart det inte vidtas några åtgärder i näringsverksamheten. Som åtgärder anses inte nödvändiga åtgärder som vidtagits på grund av oförutsedda händelser. En företagare som inte är att anse som arbetslös enligt den definitionen ska anses som arbetslös när näringsverksamheten vid en samlad bedömning har upphört definitivt.

Utredningen ger inte förvaltningsrätten anledning att göra någon annan bedömning än att [REDACTED] vid tidpunkten för sin ansökan om arbetslöshetsersättning inte var att betrakta som en arbetslös företagare. De åtgärder [REDACTED] vidtagit i verksamheten var visserligen förhållandevis begränsade men har inte endast utgjort nödvändiga åtgärder på

grund av oförutsedda händelser. Inte ens vid en samlad bedömning kan näringsverksamheten anses ha upphört definitivt. [REDACTED] ska alltså inte anses utgöra en arbetslös företagare vid den tidpunkten.

[REDACTED] har därefter i första hand gjort gällande att hennes verksamhet ska betraktas som en sådan bisyssla som enligt 39 och 39 a §§ lagen om arbetslöshetsförsäkring inte ska inverka på hennes rätt till arbetslöshetsersättning. Med bisyssla avses i lagen om arbetslöshetsförsäkring sådant arbete i anställning eller näringsverksamhet som den sökande före arbetslöshetens inträde under minst tolv månader utfört vid sidan av sin heltidssysselsättning. För att en anställning ska anses som bisyssla, får inkomsten från anställningen under ramtiden i genomsnitt inte överstiga ett belopp som motsvarar sex grundbelopp per vecka. En bisyssla inverkar inte på sökandens rätt till arbetslöshetsersättning under förutsättning att bisyslan inte utvidgas under arbetslösheten, och hindrar personen från att ta ett lämpligt heltidsarbete. Med heltidssysselsättning avses både anställning och näringsverksamhet som bedrivits på heltid (prop. 2009/10:120 s. 118).

Syftet med prövningen av om ett eget företagande kan utgöra en bisyssla är att avgöra om personen i fråga faktiskt kan klara av att utföra företagandet vid sidan av en heltidsanställning. Utgångspunkten för bedömningen är hur arbetssituationen sett ut före arbetslösheten.

En grundläggande förutsättning för att eget företagande ska utgöra en bisyssla är att sökanden före arbetslöshetens inträde utfört arbete i näringsverksamheten under minst tolv månader vid sidan av sin heltidssysselsättning. Det finns inte något krav på att extraarbetet ska ha utförts jämsides med heltidsarbetet omedelbart före arbetslöshetens inträde. Inte heller finns det något krav på att extraarbetet ska ha utförts jämsides med heltidsarbetet under ramtiden eller under en sammanhängande tolv månadersperiod. (Jfr t.ex. Kammarrätten i Göteborgs domar den 12 juni 2012 i mål nr 160-11 och den 8 juni 2011 i mål nr 6759-10 samt Kammarrätten i Stockholms domar den 6 april 2011 i mål nr 3254-10, den 12 november 2002 i mål nr 1104-02 och den 8 oktober 2002 i mål nr 6309-01).

Av arbetsgivarintyg framgår att [REDACTED] varit heltidsanställd den 20 juni 2019–12 juni 2020. Dessförinnan har hon varit anställd på 80 procent av heltid. Under heltidsanställningen var hon periodvis sjukskriven med sjuklön/-penning. Något annat har inte kommit fram än att hon annars skulle ha utfört faktiskt arbete motsvarande heltid. Sjukskrivning med sjuklön/-penning är i allmänhet sådan giltig frånvaro som bör kunna godtas (se t.ex. Kammarrätten i Sundsvalls dom den 17 december 2013 i mål nr 2973-12 och Kammarrätten i Stockholms dom den 6 april 2011 i mål nr 3254-10).

Med hänsyn härtill och till att något annat inte kommit fram än att omständigheterna i övrigt i allt väsentligt är desamma som när [REDACTED] näringsverksamhet under 2018 bedömts utgöra en bisyssla, finner förvaltningsrätten vid en sammantagen bedömning att hon före arbetslöshetens inträde under minst tolv månader får anses ha utfört arbete i verksamheten vid sidan av en heltidssysselsättning. Något annat har inte kommit fram än att övriga förutsättningar för att betrakta näringsverksamheten som bisyssla är uppfyllda. Överklagandet ska därför bifallas i enlighet härmed.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (FR-12).

[REDACTED]

rådman

Nämndemännen [REDACTED], [REDACTED] och [REDACTED] har också deltagit i avgörandet.

Datum: 2020-12-30

FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I FALUNINKOM: 2021-01-21
MÅLNR: 286-21
AKTBIL: 3Personnummer: [REDACTED]
Ärendenummer: 6916276

Vi har fattat ett beslut i ditt omprövningsärende

Vårt beslut

Unionens arbetslöshetskassa ändrar inte det tidigare beslutet.

Förklaring till beslutet

Vi beslutade den 18 augusti 2020 att avslå din ansökan om ersättning från den 15 juni 2020. Anledningen till detta var att vi bedömt att du är företagare i arbetslöshetsförsäkringens mening.

Dina synpunkter

Du har i huvudsak framfört följande: I beslut 2018 beslutades att ditt företag skulle klassas som bisyssla. Det är samma företag och samma arbetsinsats men olika beslut och du förstår inte vari skillnaden ligger.

Utredningen i ärendet

I frågor för företagare har du uppgett att du har en enskild firma, [REDACTED] sen den 12 mars 2013 där du fortfarande arbetar. Du har uppgett hur mycket du arbetat i företaget mellan juni 2019 och juni 2020. I komplettering specifikation av tid har du även lämnat uppgift på hur mycket du arbetat i företaget under perioden augusti 2018 till maj 2019.

Enligt arbetsgivarintyg från [REDACTED] har du varit anställd på heltid där mellan den 20 juni 2019 och den 12 juni 2020. Under perioden den 28 augusti 2018 till den 19 juni 2019 har du haft en anställning på 80 procent.

Enligt uppgift från Försäkringskassan hade du sjukpenning på 100 procent mellan den 18 november 2019 och den 6 januari 2020 samt mellan den 24 och 26 mars 2020 samt den 2 till 8 april 2020. Du hade sjukpenning på 75 procent mellan den 7 januari och den 1 mars 2020 och på 50 procent under perioderna den 2 till 23 mars 2020, den 27 mars till 1 april 2020 samt den 9 till 19 april 2020. Du har haft sjukpenning på 25 procent mellan den 20 april och den 11 juni 2020.

Bestämmelser

Av 34 § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring (ALF) framgår att man räknas som företagare om man bedriver näringsverksamhet, personligen utför arbete i verksamheten och har ett väsentligt inflytande över verksamheten.

Av 35§ ALF framgår att en företagare kan anses vara arbetslös så snart det inte vidtas några åtgärder i näringsverksamheten. Undantag finns om företaget bedöms vara en bisyssla eller ett deltidsföretag.

Med bisyssla avses enligt 39§ ALF sådant arbete i anställning eller näringsverksamhet som den sökande före arbetslöshetens inträde under minst tolv månader utfört vid sidan av sin heltidssysselsättning.

Av 5 g § Förordning (1997:835) om arbetslöshetsförsäkring (FALF) framgår att en sökande som före arbetslösheten kombinerat anställning på deltid om minst 17 timmar per vecka med att bedriva näringsverksamhet om högst tio timmar i genomsnitt per vecka har rätt till arbetslöshetsersättning för det inkomstbortfall som uppstår när anställningen upphör.

Första stycket gäller under förutsättning att deltidsanställningen och näringsverksamheten bedrivits parallellt under minst sex månader och att näringsverksamheten inte utökas i samband med arbetslösheten. Den genomsnittliga veckoinkomsten från näringsverksamheten får inte heller överstiga tre gånger den högsta dagpenning som får betalas ut inom arbetslöshetsförsäkringen.

Vår bedömning

Du har en enskild firma där du har arbetat. Därmed bedömer vi att du ska räknas som företagare enligt 34§ ALF. I och med att det fortfarande var verksamhet i ditt företag vid tidpunkten för din ansökan kan du enbart anses som arbetslös och berättigad till arbetslöshetsersättning om ditt företag kan räknas som en bisyssla eller som ett deltidsföretag.

I frågan om ditt företag kan räknas som en bisyssla gör vi följande bedömning: Du har de senaste 12 månaderna haft ditt företag vid sidan av en heltidsanställning men med tanke på att du varit sjukskriven på hel eller deltid från november till maj 2020 kan vi inte se att du arbetat heltid i din anställning under hela den perioden. Innan det har du haft en anställning på 80 procent sen augusti 2018 och alltså inte arbetat i företaget vid sidan av ett heltidsarbete. Vi har beaktat att ditt företag när du sökte ersättning från oss i augusti 2018 uppfyllde villkoren för att betraktas som en bisyssla. Av praxis kan utläsas att det är möjligt satt gå längre tillbaka i tiden än de senaste 12 månaderna för att hitta 12 månader med extraarbete vid sidan om heltidsarbete men att arbetet inte kan ligga för långt tillbaka. (Se Kammarrätten i Stockholms dom i mål nr 6333-08) Vi anser att arbetet det tidigare beslutet bygger på ligger för långt tillbaka i tiden för att åter kunna ligga till grund för bedömningen av om ditt företag kan räknas som en bisyssla. Du har därmed inte utfört ditt arbete vid sidan om ett heltidsarbete under 12 månader och ditt företag kan inte räknas som en bisyssla.

I frågan om ditt företag kan ses som ett deltidsföretag gör vi följande bedömning: Av praxis kan man utläsa att för deltidsföretag gäller som huvudregel att näringsverksamheten och deltidsanställningen har bedrivits parallellt under minst 6 månader inom ramtiden, alltså den kvalifikationstid på 12 månader som ligger till grund för bedömningen av ersättningen. Undantag från regeln kan medges i vissa situationer, till exempel vid näringsverksamhet av säsongskaraktär, men vi kan inte se att din situation motsvarar den där vi kan gå utanför ramtiden och därmed gör vi bedömningen utifrån hur du arbetat under din ramtid. Din ramtid

är den 1 februari 2019 till den 31 maj 2020. Din ramtid är förlängd vilket innebär att vi har hoppat över månaderna november 2019 till februari 2020 eftersom du har varit sjuk under de månaderna och inte arbetat minst 60 timmar. Under din ramtid har du arbetat i ditt företag vid sidan om en deltidsanställning under 5 månader och därmed uppfyller du inte villkoren för att ditt företag ska räknas som ett deltidsföretag.

Eftersom ditt företag är aktivt och inte kan räknas som en bisyssla eller ett deltidsföretag bedömer vi att du var företagare och inte arbetslös i arbetslöshetsförsäkringens mening den 15 juni 2020 och därmed ändrar vi inte det tidigare beslutet.

Vi har också provat om det går att rätta beslutet men vi har funnit att det inte är möjligt.

Regler om omprövning av beslut och rättelse av beslut finns i 61 och 63 § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring. Du hittar bestämmelserna på unionensakassa.se/lankar. Kontakta oss om du vill att vi skickar bestämmelserna till dig.

Information

Eftersom du har informerat oss om att ditt företag inte längre är aktivt överlämnar vi ditt ärende till en handläggare för fortsatt utredning av din ersättningsrätt från ett senare datum.

Så här gör du om du tycker att beslutet är fel

Om du tycker att beslutet är fel kan du överklaga det till förvaltningsrätten. Skriv i så fall vad du tycker är fel och varför du anser att beslutet ska ändras. Kom ihåg att skriva ditt namn och personnummer. Om du har nya handlingar som styrker din sak ska du skicka med dem.

Ditt överklagande ska ha kommit in till oss inom två månader från det att du har tagit emot beslutet. Om ditt överklagande kommer in för sent kan det avvisas. Överklagandet ska vara ställt till förvaltningsrätten, men du skickar det till oss på följande adress: Unionens arbetslöshetskassa, FE 14, 930 80 Arjeplog.

Kontakta oss

Du är välkommen att kontakta oss om du har frågor. Kontaktuppgifter och öppettider hittar du längst ner i brevet. Du kan också nå oss genom att skicka ett meddelande på Mina sidor.

Besök gärna vår webbplats unionensakassa.se för mer information.

Unionens arbetslöshetskassa

Hur man överklagar

FR-12

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 2 månader

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av det skriftliga beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För en part som företräder det allmänna (till exempel myndigheter) räknas tiden alltid från den dag domstolen meddelade beslutet.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Oftast är sista dagen för överklagande exakt 2 månader från det datum som tiden börjar räknas.

Exempel: Du fick del av beslutet den 21 december
→ tiden går ut den 21 februari.

Om samma datum inte finns i slutmånaden går tiden i stället ut på slutmånadens sista dag.

Exempel: Du fick del av beslutet den 31 december
→ tiden går ut den 28 februari.

Är sista dagen en lördag, söndag eller helgdag, mid-sommarafton, julafton eller nyårsafton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Så här gör du

1. Skriv förvaltningsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha

och varför du tycker att kammarrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).

3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.

Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.

5. Skicka eller lämna in överklagandet till förvaltningsrätten. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Förvaltningsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar förvaltningsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till kammarrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även kammarrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i kammarrätten

När överklagandet kommer in till kammarrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Kammarrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att förvaltningsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om förvaltningsrätten dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller det överklagade beslutet. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med förvaltningsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Den som vill överklaga kammarrättens avgörande ska skriva till Högsta förvaltningsdomstolen. Skrivelsen ställs alltså till Högsta förvaltningsdomstolen *men ska skickas eller lämnas till kammarrätten.*

Överklagandet ska ha kommit in till kammarrätten *inom två månader* från den dag då klaganden fick del av beslutet. Tiden för överklagande för det allmänna räknas dock från den dag beslutet meddelades.

För en enskild klagande är sista dagen för överklagande två månader från den dag då han/hon fick del av kammarrättens beslut. Om klaganden fick del av kammarrättens beslut t.ex. den 30 juni måste skrivelsen med överklagande ha kommit in senast den 30 augusti. Om klaganden fick del av beslutet t.ex. den 31 juli, som inte har någon motsvarighet två månader senare, löper tiden i stället ut på slutmånadens sista dag, dvs. i det här exemplet den 30 september. Om sista dagen för överklagande infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommar, jul- eller nyårsafton, räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i Högsta förvaltningsdomstolen krävs att *prövningstillstånd* meddelas. Högsta förvaltningsdomstolen lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas eller om det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd inte meddelas står kammarrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Högsta förvaltningsdomstolen varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla följande uppgifter:

1. den klagandes namn, person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Dessutom ska adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nå för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till Högsta förvaltningsdomstolen
2. det beslut som överklagas med uppgift om kammarrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet
3. de skäl som klaganden vill åberopa för sin begäran om att få prövningstillstånd
4. den ändring av kammarrättens beslut som klaganden vill få till stånd och skälen för detta
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.